

HERVORMD-GEREFORMEERD CALVINISME

Blad voor kerkgeschiedenis en theologie

In dit nummer : Loskomen van fastfood kerkerij, en Bespreking Calvin's Handelingen 19-20 en Romeinen 16

LOSKOMEN VAN FASTFOOD KERKERIJ

Wij moeten niet als Jona zijn als we geroepen worden. Wij moeten niet vluchten van het smalle pad en het bijbehorende lijden waardoor we heen moeten gaan. Velen eindigen in een fastfood kerk. Zo missen zij hun doel.

1953 was een belangrijk jaar, waarin de diepte van de zondeval weer onder ogen gekomen diende te worden. Men moest zien te ontsnappen uit de Laodiceaanse kerk, de fastfood kerk. Dat kan alleen door een ontmoeting te hebben met de donkere bruid van de zondekennis. Daartoe was de kerkscheuring, en velen gingen uiteindelijk met C. Steenblok mee in deze uittocht, en zelfs nadat hij vertrokken was, want hij nam ook een achtergebleven deel van de gereformeerde gemeente op sleeptouw, en steeds meer begon men te ontwaken tot het belang van het steenblokkianisme. Toen C. Steenblok heenging zette F. Mallan zijn werk voort. Er moest nog veel gebeuren. Er klopte veel niet in het calvinisme en ook niet in het hervormd-gereformeerde calvinisme, maar toch lag er een weg doorheen, en die leidde door 1953 heen.

1953 moet verdiept worden, dat is een feit. Men moet ook aan de valstrikken ervan ontkomen. Vandaar dat het blad 'De Wachter Sions' kwam om over dit verschijnsel te spreken. De Wachter Sions riep op om op wacht te blijven staan. Het waren bange dagen, want er werd nog zoveel in ongerechtigheid uitgeleefd. (28/12, 1989) Zal God je wakende vinden als God terugkomt ? Of ben je ingedut ? Om te kunnen waken moet je de zondekennis onder ogen komen.

Er wordt gegoocheld met genade, geloof en Jezus in de kerken, en als je dan bij de wat zwaardere kerken

komt, dan zie je dat daar steeds meer tegen gestreden wordt. De mens is namelijk zichzelf te buiten gegaan aan religieuze fastfood. Daartoe kwam 1953.

Alleerst is daar de zondekennis. Ken uw vijand. Weet hoe ver het allemaal is gegaan, hoe diep de leugen is doorgedrongen.

De Wachter Sions stelt dat Hosea israël wees op het naderende oordeel, maar dat de Israëlieten zich er niet aan stoorden, en gewoon doorgingen met hun afgoderij. Ze maakten juist meer altaren om te zondigen, en lieten Hosea maar praten. Ze dreven in principe gewoon de spot met Hosea, zoals ze destijds ook met Noach deden.

We kunnen stellen dat we dan niet moeten komen tot een snelle Jezus, maar eerst de donkere bruid onder ogen moeten komen van de zondekennis, in de diepten van Getsemané, en zo tot Golgotha gaan. De dood zal van de mensen wegvlugten, als de mensen de dood verlangen, want het vlees sterft niet zomaar. Eerst moet het vlees getuchtigd worden, en tot de diepte van Getsemané gaan. Vlees sterft niet zomaar. Daar zijn middelen toe in Getsemané opgeborgen, anders komt men tot een vals, overmoedig Golgotha, tot een schijndood van het vlees, waardoor er ook een schijnopstanding zal zijn, eigenlijk gewoon de opstanding van het vlees waardoor het zich bekrachtigd. Vandaar ook dat wij op onze hoede zijn voor al te snelle Jezus-theologie, want dat is misbruik van genade, en in principe gewoon spot, het ijdel gebruiken van God.

BESPREKING CALVIJN'S HANDELINGEN 19-20 EN ROMEINEN 16

Calvin wijst erop dat het gehele mensheid geslacht

onder de slavernij van de vijand ligt. (Verkl. Handelingen 20:28) Zo zijn de mensen door eerezucht en ijdelheid praalziek geworden. (Verkl. 20:7)

Calvijn stelde dat het niet alleen maar om een lang en moeizaam pad ging, maar ook om het gladiatorenschap op het pad, in de zin dat er ook levensgevaar was, belagers die op de loer stonden. (Verkl. 20:3-6)

Calvijn stelt dat deze strijd een strijd is tussen de bandeloosheid en dwaze hardnekkigheid van de hedonisten, de bachanten, en de standvastigheid en ijver van de martelaren. (Verkl. 19:34)

Hij noemt dit ook een strijd tussen kerk en keuken, en dat vele kerken niets anders dan keukens zijn. (Verkl. 19:27) De menselijke buik is verblind door winstbejag, en geweld is hiertoe het middel.

Calvijn laat zien dat God alleen wijs is en de verwaandheid van het vlees onderdrukt door deze wijsheid te uiten onder nederige en eenvoudige woorden. (Verkl. Romeinen 16)

Calvijn waarschuwt tegen de valse profeten die de buik dienen, die vleiers zijn en maskers dragen. Zo vangen ze mensen door vleierij. De ware predikers zijn zowel zachtmoedig als stoutmoedig.

Wat dat aangaat laat Calvijn zien dat de drugskartels gewoon door de kerk heenlopen. Aan Calvijn de taak om de drugsbaronnen te laten zien. Er is een netwerk in de kerk van ijdele lofuitingen, van een toegeeflijke houding om de zielen die ze bedrogen hebben vast te blijven houden. Ze zijn weinig voorzichtig en weinig waakzaam terwijl de bedriegerij toeneemt, en geslacht na geslacht inneemt. Calvijn legt de vinger op de zere plek. Hij beschrijft tot in de kleine details hoe het werkt. Ze verschonen de zonden door vleierij. Uiteindelijk heeft men het voor elkaar gekregen om van genade en geloof drugs te maken, door de belangrijke tuchtler eruit te snijden. Nu leidt het een leven op zichzelf, los van de wortels, en

heeft het een hele andere betekenis gekregen.

Calvijn probeert in zijn betogen terug te keren tot de wortels. Hij laat ook de wortels zien van de dwaalleer die uitgetrokken dient te worden. Calvijn heeft niet veel op met het prosperity evangelie, maar wijst terug op het sobere pad.

De drugs had zich lopen mengen met zorgeloosheid en nalatigheid, nadat het van de wortels was losgekapt. De zondekennis werd weggeduwd, want die was immers verdronken in vleierij en schoonpraterij. Men had hiertegen een middeltje verzonnen. Men kwam tot allerlei snelle opzegversjes. Zo werd het woord tot vlees. Men maakte het krachteloos door het westers te vertalen. Men maakte het letterlijk, modern en materialistisch. Zo bouwde men hun kerken. In de tijd van Calvijn streed hij er tegen, maar was hij er ook nog deel van. Het zat nog te diep. Wel laat Calvijn er een weg doorheen zien, een weg naar de uitgang.

Calvijn laat zien dat de mens door dit soort verdovende middelen de deur opende voor allerlei boosaardige deugnieten, allerlei boosaardig gespuis, die de kerk veel schade toebrachten. Calvijn roept dan op tot aanhoudende waakzaamheid.

Calvijn roept op tot zorgvuldigheid hierin. Hij waarschuwt dat de vijand wonderlijk sluw is, dus men moet zich niets aanmatigen. De kerk is verslagen door een overdosis, en daarom is het van belang terug te keren tot zekere calvinistische principes van soberheid en matigheid. Hierin roept Calvijn op tot volharding.

Omdat Calvijn een te nauwsluitend theologisch systeem had gebouwd, wat hij overigens wel steeds meer verdiepte en nuanceerde in vlagen, moesten filosofen zoals Kant en Barth wel komen om de gemeente verder op sleeptouw te nemen. Ook Kuyper als neo-calvinist had een te nauwsluitend theologisch systeem gemaakt, waardoor het van belang was dat filosofische theologen na hen, zoals

Dooyeweerd en Berkouwer, het pad verder uitstippelden. Ze waren er nog niet. In dit alles moest er juist ook weer teruggegaan worden naar enkele verloren en vergeten principes van Calvin, waardoor we kunnen constateren dat geestelijke groei iets cyclisch is. Men moet zowel vooruit als terug.

Vandaar dat hiervoor ruimte is in het hervormd-gereformeerd calvinisme. Vandaar dat wij bezig zijn met deze exegese op Calvin.